

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **Mgr. D. W.**, zastoupené Mgr. Danielem Wranou, advokátem se sídlem Korunní 810, Praha 10, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem 28. Října 117, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. května 2012, č.j. MSK 44619/2012,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. května 2012, č.j. MSK 44619/2012 **se zrušuje** a **věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit na náhradě nákladů řízení žalobkyni 8.808,- Kč, do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

O d ů v o d n ě n í

[1] Žalobkyně byla uznána vinna ze spáchání přestupku podle § 32 odst. 4 písm. c) zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů, kdy jako odběratel neoprávněně odebírala v období od 28. listopadu 2011 do 5. ledna 2012 na poz.parc.st. X v k.ú. Michálkovice, na ulici Petřvaldská č.p. X,

Ostrava-Michálkovice vodu z vodovodu bez uzavřené písemné smlouvy o dodávce vody, jak je definováno v ust. § 10 odst. 1 písm. b) zákona č. 274/2001 Sb.

[2] Správní orgán I. stupně, Magistrát města Ostravy, odbor ochrany životního prostředí, svým rozhodnutím ze dne 22.2.2012 uznal žalobkyni vinnou z přestupku, kterého se podle § 32 odst. 4 písm. c) zákona č. 274/2001 Sb. dopustila tím, že neoprávněně odebírá vodu z vodovodu, a to bez uzavřené písemné smlouvy o dodávce vody, jak je toto jednání definováno v § 10 odst. 1 písm. b) zákona č. 274/2001 Sb.. Trvající přestupek byl prokazatelně páčán nejméně v období od 28. listopadu 2011 do 5. ledna 2012, na pozemku parc.st. X v k.ú. Michálkovice, na ulici Petřvaldská č.p. X, Ostrava-Michálkovice. Za uvedené jednání jí byla podle ustanovení § 12 odst. 1 zákona o přestupcích, podle § 34 odst. 2 a § 32 odst. 7 písm. b) zákona č. 274/2001 Sb. uložena pokuta ve výši 1.000,- Kč se splatností do 30-ti dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a současně jí byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení ve výši 1.000 Kč do 30-ti dnů od právní moci rozhodnutí.

[3] Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 22. května 2012, č.j. MSK 44619/2012, zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 22.2.2012 č.j. SMO/380487/11/OŽP/Km o uložení pokuty za přestupek neoprávněného odběru vody z vodovodu a rozhodnutí orgánu I. stupně potvrdil; rozhodnutí žalovaného bylo žalobkyni doručeno dne 25.5.2012 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Jako důvod pro zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí orgánu I. stupně žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí prokázané naplnění skutkové podstaty přestupku neoprávněného odběru vody z vodovodu podle § 32 odst. 4 písm. c) zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (dále „zákon č. 274/2001 Sb.“), když má za prokázané skutečnosti, že žalobkyně odebírala vodu v místě svého bydliště z vodovodu provozovaného akciovou společností Ostravské vodárny a kanalizace, a to bez uzavřené písemné smlouvy o dodávce vody s tímto provozovatelem. Jako nepodstatné posoudil žalovaný tvrzení žalobkyně o důvodech neuzavření smlouvy o dodávce vody, neboť žalobkyně není postihována za neuzavření smlouvy, ale za odběr vody bez uzavření smlouvy o dodávce vody.

[4] V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobkyně namítala, že nebyl naplněn materiální znak přestupku, neboť sice odebírala vodu bez řádně uzavřené smlouvy, nicméně o podmínkách smlouvy vedla s provozovatelem vodovodu jednání, deklarovala vůli smlouvu uzavřít, když požadovala vypustit ze smlouvy pouze ustanovení, které se netýkají podstatných náležitostí smlouvy o dodávce vody, současně jsou však neplatné, diskriminující a provozovatel opakovaně odmítl návrhy žalobkyně na jejich vypuštění, respektive změnu. Po celou dobu řádně platila vodné a stočné

[5] Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 24.7.2012 odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a připojený spis. Uvedl, že materiální znak přestupku spatřuje v ohrožení zájmu společnosti na zodpovědnosti odběratele vody za její řádný odběr zákonem předepsaným způsobem, který je projevem zájmu společnosti na ochraně životního prostředí, v tomto případě na ochraně množství pitné vody jako přírodního bohatství a současně na zájmu společnosti na jistotě v právních vztazích a jejich dodržování. Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby.

[6] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobního bodu podle skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí a rozhodl, že je důvodná.

[7] Soud shledal, že mezi žalobkyní a žalovaným nejsou podstatné rozpory, pokud jde o skutkové zjištění, týkající se naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 32 odst. 4 písm. c) zákona č. 274/2011 Sb.

[8] Podle § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích je přestupkem zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.

[9] Podle § 32 odst. 4 písm. c) zákona č. 274/2001 Sb., se přestupku dopustí fyzická osoba jako odběratel tím, že neoprávněně odebere vodu z vodovodu (§ 10 odst. 1).

[10] Podle § 10 odst. 1 písm. b) zákona č. 274/2001 Sb. neoprávněným odběrem vody z vodovodu je odběr bez uzavřené písemné smlouvy o dodávce vody v rozporu s ní.

[11] Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyni v roce 2007 skončila platnost smlouvy o dodávce vody a o odvádění odpadních vod, která byla uzavřena na dobu určitou a od podzimu 2007 Ostravské vodárny a kanalizace a.s. jednali s žalobkyní o uzavření nové smlouvy o dodávce vody a o odvádění odpadních vod pro odběrné místo č. X, Petřvaldská X, Ostrava-Michálkovice dopisem. K předložené smlouvě měla žalobkyně námitky, neboť shledala za naprosto nevyvážené až diskriminující podmínku, že smluvní pokuty se vztahují pouze pro jednu smluvní stranu a že smlouva je úkon, který musí být uzavřen svobodně, jinak je dle § 37 občanského zákoníku neplatná. Následně nesouhlasila s dalšími navrhovanými podmínkami. Korespondence mezi stranami ohledně uzavření smlouvy probíhala v roce 2008, pak v roce 2011. Dne 28.11.2011 předložila akciová společnost Ostravské vodárny a kanalizace Magistru města Ostravy, odboru ochrany životního prostředí oznámení o podezření ze spáchání přestupku dle § 32 odst. 4 písm. c) zákona č. 274/2001 Sb.

[12] Je nepochybné, tak jak již uvedeno v odstavcích [7 a 11] tohoto rozsudku, že žalobkyně odebírala od akciové společnosti Ostravské vodárny a kanalizace vodu v období, které je v předmětném sporu uvedeno, aniž by byla mezi těmito stranami uzavřená smlouva a za odběr vody i za stočné bylo placeno. Aby jednání mohlo být vyhodnoceno jako přestupek, musí kromě formálních znaků naplňovat i znaky materiální, ve své konkrétnosti porušení či ohrožení zájmu společnosti. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí se toliko vypořádal s naplněním formálních znaků a zcela pominul, zda jednání žalobkyně vykazuje i materiální znaky. Žalovaný až ve vyjádření k žalobě konstatuje, že došlo vytýkaným jednáním žalobkyně k ohrožení obecného zájmu společnosti. Kategorie správních deliktů je kategorií trestního práva v širším slova smyslu, tudíž se i pro správní delikty uplatní povinnost správního orgánu zkoumat nejen naplnění formálních znaků správního deliktu, ale také, zda jednání

vykazuje daný stupeň společenské škodlivosti, tudíž materiální stránku správního deliktu. Soud okazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2005, č. j. 7 As 18/2004 – 47, (www.nssoud.cz), kde tento judikoval, že je třeba každý konkrétní přestupek posuzovat nejen z toho hlediska, zda po formální stránce naplňuje skutkovou podstatu, ale i z hlediska materiálního korektivu. Zákon o přestupcích materiální korektiv vyjadřuje v § 2 odst. 1 slovy „...jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti“. Žalovaný pochybil, jestliže se v napadeném rozhodnutí omezil na skutkové zjištění a právní posouzení naplnění skutkové podstaty přestupku neoprávněného odboru vody podle § 32 odst. 4 písm. c) zákona č. 274/2001 Sb., aniž by se současně zabýval okolnostmi, za nichž k tomuto jednání došlo, podstatnými pro posouzení, zda, v jaké míře a jaký zájem společnosti byl jednáním žalobkyně ohrožen či porušen. Argumentace ohledně naplnění materiálního znaku protiprávního jednání musí být součástí odůvodnění správního rozhodnutí a nemůže být nahrazen vyjádřením správního orgánu k žalobě u správního soud.

[13] Nedostatek, spočívající v absenci zkoumání materiální stránky přestupku jako rozhodné okolnosti pro zjištění, zda jednáním žalobkyně byl spáchán přestupek, je podstatným porušením ustanovení o řízení před správním orgánem, které může mít za následek nezákonnost rozhodnutí o věci samé, bylo důvodem zrušení napadeného rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro vadu řízení. Z téhož důvodu soud rozhodl bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb.

[14] V dalším řízení se žalovaný musí zabývat zkoumáním okolností rozhodných pro zjištění, zda, v jaké míře a který zájem společnosti byl jednáním žalobkyně ohrožen či porušen. Spolu s rozsahem odběru vody žalobkyní, skutečností, že se jednalo o pokračování dříve smluvně sjednaného odběru a dalšími okolnostmi bude třeba zkoumat i to, do jaké míry bylo odepření podpisu návrhu smlouvy o dodávce vody žalobkyní důvodné, resp. zda byla z její strany či naopak ze strany provozovatele vodovodu skutečná vůle k uzavření smlouvy o dodávce vody, splňující nejen požadavky zákona č. 274/2001 Sb. a vyhlášky č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., event. i dalších právních předpisů.

[15] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první soudního řádu správního, když žalobkyně měla ve věci plný úspěch. Náklady řízení činí zaplacený **soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč** a náklady právního zastoupení. Podle vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif přísluší právnímu zástupci za každý úkon právní služby mimosmluvní odměna ve výši 2.100,- Kč (ve věcech správního soudnictví se za tarifní hodnotu v době provedení úkonu před 1.1.2013, před účinností vyhl. č. 486/2012 považovala hodnota 25.000,- Kč dle § 9 odst. 3 písm. f/ a § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a dále náhrada hotových výdajů ve výši 300,- Kč. Ve věci byly provedeny **dva úkony právní služby**: převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby (§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb.), tj. **4.200,- Kč** (2x2.100) plus **paušální částka** dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. **600,- Kč** (2x300). Vzhledem k tomu, že zástupce žalobkyně je plátcem DPH byla částka 4.800,- Kč (4.200+600) zvýšena o **1.008,- Kč** (21% DPH) dle ust. § 14a vyhl.č. 177/1996 Sb. Žalovaný byl zavázán povinností částku 8.808,- Kč zaplatit do 60 ti dnů od právní moci tohoto rozsudku

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nebude-li povinnost tímto rozhodnutím uložená splněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat výkonem rozhodnutí nebo exekucí.

V Ostravě dne 11. září 2013

JUDr. Jana Záviská
- samosoudkyně -